

שיעור ליום ההוקרה | כיתות ג'-ו*

כנפי רוח

מטרות:

1. התלמידים יתוודעו ליום ההוקרה לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיבה שיחול השנה ביום י"ז כסלו 5/12.
2. התלמידים יפנימו שעלינו כחברה להוקיר את גבורתם של נפגעי מערכות ישראל ופעולות איבה ולהכיר בתרומתם לחברה ולמדינה.
3. התלמידים יכירו בכך שהפצועים בוחרים מידי יום להמשיך בחייהם, כל אחד במסגרת יכולותיו ותפקודו: לחייך, לעבוד, ואפילו לעזור לאחרים.
4. התלמידים יקבלו השראה מהנפגעים ויבינו שכוחותיו של כל אדם, הם רבים, וכל אחד יכול להגביה עוף ולממש את יכולותיו.

מהלך הפעילות:

פתיחה - שלב א':

1. נפתח בסיפור האחים רייט על פיתוח המטוס הראשון בהיסטוריה: האחים אורוויל ווילבור היו שניים מתוך שבעה אחים למשפחת רייט. לאורך שנות בגרותם המוקדמות הם בנו ופיתחו מכונת דפוס, וכן דגמי אופניים שונים. לאחר כמה שנים בתחום הם ערכו נסיונות לפתח את המטוס הראשון בהיסטוריה שיוכל לטוס ולנחות בשלום ולהשלט ע"י הטייס. (עד אז הצליחו להטיס מטוס הנשלט ע"י אדם מהקרע) לצורך כך הם ערכו תצפיות רבות על ציפורים במעופן ונחיתתן ולמדו מהן את "טכניקת הטיסה". על כך כתב וילבור ביומנו: "ללמוד את רזי התעופה מציפור זה כמו ללמוד קסם מקוסם".
תצפיות אלו מתוארות ביומניהם כלימוד הטוב והיעיל להמשך פיתוח המטוס הראשון בהיסטוריה.
2. נשאל את התלמידים, לו היינו האחים רייט, והיינו מתבוננים בציפורים- מה היינו מגלים? אילו עובדות על מעופת הציפורים היינו אוספים?
3. נסכם חלק זה ונאמר- שהתכונה העיקרית אותה היינו מגלים על הציפורים- היא שהציפורים לא נחות לרגע כשהן עפות. הן מניפות את כנפיהם כל הזמן למעלה ולמטה. (לעיתים דואות על זרמי רוח, אך אחת לכמה זמן עליהם לייצר שוב תנועה על מנת להמשיך ולעלות ולהתקדם)
4. גם האחים רייט הסיקו מן התצפית שהמטוס חייב לייצר תנועה כל הזמן על מנת להתקדם באוויר, וכך פיתחו את המטוס הראשון בהיסטוריה...
5. נאמר לתלמידים- מסקנה זו הינה חשובה ביותר לטובת פיתוח מטוסים, אך בעיקר הינה תובנה חשובה מאד לפיתוח האישיות שלנו כבני אדם:
על מנת להתקדם ולהגיע ליעד יש להיות ב"תעופה" כל הזמן - להתאמץ. להניע את היכולות שלנו. לא לעצור, להמשיך ולנוע, לשאוף מעלה מעלה.

נכתב ע"י רעיה מורה

שלב ב' - יום ההוקרה.

1. נאמר לתלמידים שביום שלישי, 5/12/2017, י"ז בכסלו - מתקיים במדינת ישראל יום מיוחד. **יום ההוקרה לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיבה.**

2. נשאל את התלמידים מהי משמעות המילה הוקרה?

נענה - המילה **הוקרה** - משמעותה **מתן כבוד ויקר** (מילון אבן שושן)

יום ההוקרה זהו יום בו אנחנו עוצרים לרגע ומבקשים לתת כבוד, אומרים תודה, מוקירים ומעריכים מישהו. למי אנחנו רוצים לומר תודה ביום ההוקרה הזה? לפצועי מערכות ישראל ולנפגעי פעולות האיבה - אלו אותם חיילים יקרים שנלחמו במלחמה ונפצעו או אנשים שנפצעו בפעולות איבה.

יש כאלה שנפצעו פצעים קלים מאד ומיד שוחררו לביתם, ויש כאלה שנפצעו קצת יותר קשה והם עדיין מטופלים במקום מיוחד בו עוזרים להם לחזור לשגרה, לחיים שלהם. ויש כאלו שנפצעו, שוחררו אבל עדיין מתמודדים מידי יום עם הפציעה - שלא השתקמו לגמרי וממשיכים לשאתה בגופם ובלבם.

● נשאל- מדוע צריך להוקיר אותם?

● נסכם- אנחנו עוצרים לומר להם תודה כיוון שהם יצאו להילחם למעננו, הם הגנו על הבית שלנו כדי שאנחנו נוכל לישון בשקט, ובזמן שהם עשו זאת, הם נפצעו ונפגעו. או שהם נפצעו רק משום שהם יהודים, ובעצם מתמודדים עבור כולנו.

● נוסף- שאנחנו רוצים לומר להם תודה על עוד דבר מיוחד שהם מלמדים אותנו. שקשור גם לציפורים שראינו בתחילת השיעור... ברצוננו לומר תודה לפצועים- על כך שהם מלמדים אותנו להמשיך קדימה, גם כשקשה, להמשיך לעוף מעלה מעלה ולהתקדם.

● נכיר פצוע אחד שניתן ללמוד ממנו עניין זה. עשהאל שבו - עשהאל שבו נפצע בפיגוע כשהיה בן תשע שנים. בפיגוע נכרתה רגלו. הוא איבד בפיגוע את אמו ושלושה מאחיו. עשהאל בחר להמשיך לחיות ולא להתייאש ולהכנס לעצבות. הוא התמקצע בספורט בענף השחיה והגיע לשיאים מרשימים, עזר לילדים עם נכות ללמוד לשחות, לאחר מכן עבר לשחק כדורסל נכים. וכיום משחק בגאווה בנבחרת בגרמניה. לאחר שזכה באולמפיאדה לנכים!!!

● נקריין סרטון קצר שנערך מתוך סרטונים ביו טיוב על עשהאל. (מצ"ב)

● נשאל את התלמידים- מה המיוחד באדם כזה ואנשים כמותו?

● נסכם- פצועים רבים המשיכו בחייהם למרות הקושי, חיפשו דרכים שונות להתמודד, לא להשבר. בחרו בחיים. להפצע זה מאוד קשה ולא נעים. כל החיים משתנים. אבל האנשים האלו מלמדים אותנו שאפשר לקום בבוקר ולחייך גם כשקשה ולא נעים. עשהאל שבו ועוד פצועים רבים- אפילו בחרו לעזור לאחרים דווקא מתוך הקושי שלהם, מתוך הבנה לנפשם של אחרים שקשה להם- בחרו להקדיש את חייהם לסייע.

● נחלק לכל קבוצת תלמידים כרטיסיה עם משפט שאמר פצוע (מצ"ב) נבקש מהם לקרוא את המשפט ולחשוב יחד:

מה מעוררים בנו המשפטים האלו? אילו תחושות כלפי הפצועים?

מה אנו יכולים ללמוד מהם לחיינו?

● **נסכם ונאמר**- הרצון והכח של אותם פצועים להמשיך קדימה כל הזמן. ללא הרף. לא להתייאש, ואף לעזור לאחרים, להמשיך גם כשקשה. גם כשלא הולך בקלות. לא לוותר. לראות את הטוב בכל דבר- אלו דברים שאנו יכולים ללמוד מהם לחיינו שלנו, ועל כך אנו רוצים לומר להם תודה ביום ההוקרה.

● **נסכם**- פתחנו את השיעור בלמידה מהציפור שמניעה כנפיה ללא הפסק, וראינו איך פצועים מיישמים עיקרון זה בזה כל רגע ורגע בחייהם. חשבנו מה אנחנו יכולים ללמוד מהם

נפגשנו עם מספר דמויות של פצועים ולמדנו מהם שהבחירה להמשיך לחיות היא בחירה אמיצה שיכולה ללמד אותנו לא להשבר ולהתאמץ, להתקדם תמיד קדימה ולהשיג את מטרותינו.

- נלמד קטע קצר עם התלמידים (ניתן לכתוב קטע זה על פאזל בצורת ציפור והתלמידים ירכיבו את החלקים).

האדם דומה לציפור

בכוחה של הציפור
לעלות מעלה מעלה
בתנאי שתניע את כנפיה ללא הרף.
ברגע שתפסיק להניע את כנפיה
הרי היא צונחת ונופלת.

ר' ישראל מסלנט

- נשמיע שיר שכתב הרב הראשי הראשון של מדינת ישראל, הרב אברהם יצחק הכהן קוק:

"בן אדם, עלה למעלה עלה

כִּי כַח עֵץ לֵךְ יֵשׁ לְךָ כְּנָפֵי רוּחַ, כְּנָפֵי נְשָׂרִים אֲבִירִים.

אֶל תִּכְחַשׁ בָּם פֶּן יִכְחֹשׁוּ לְךָ.

דרוש אותם - ויימצאו לך מיד"

מצ"ב קישור להשמעה: <https://youtu.be/leg5AvyikfA>

- כל תלמיד יקבל גלויה לפצוע – ויכתוב בכמה מילים מה הוא לומד מההתמודדות של פצוע צה"ל או פעולות איבה, מה הוא לוקח לחייו, איך הוא מחזק את אותו פצוע ואיך הוא מתחזק ממה שהוא לומד על הפצועים הגלויים תשלחנה לפצועים בעזרת בית הלוחם.

נספח - כרטיסיות עם משפטים:

זיו שילון - פצוע צה"ל. התחתן ונולדו לו שני ילדים. לאחר הולדת בנו השני:

"היום, 5 שנים אחרי, חזרתי לסורוקה (בית חולים בבאר שבע),

שוב לקבל חיים, אך הפעם בנסיבות (=סיבות) טובות הרבה יותר.. נולד לנו בן חדש ומדהים למשפחה..."

עשהאל שבו:

"אני חושב שהדרך להצלחה היא להציב לעצמך רף גבוה מאוד ולשאוף להגיע לשם."

דור נקש ויאיר אמירי - פצועים ממבצע צוק איתן -

"למדתי להעריך את ה'כאן ועכשיו'. זה שאני יושב כאן זה ניצחון", אומר כשחיוך נסוך על פניו נקש (22), שנפצע בצוק איתן. לצידו יושב אמירי (25), שנפצע קשה באותו מערכה. הוא מוסיף כי "אני נהנה מהדברים הקטנים בחיים - ללכת לים, ארוחת שישי עם המשפחה. אני כל כמה רגעים עוצר ואומר לעצמי, 'איזה יופי'. כשניגשתי למבחן, כל הסטודנטים היו בלחץ כאילו סוף העולם; אני הגעתי ברוגע, עם פרופורציות אחרות."

אהרון קרוב: נפצע קשה במבצע 'צוק איתן'

"לכל אחד יש את הקושי שלו,

אבל לכל אחד יש את הכח להתגבר על הקושי שלו..."

